SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 2–3/2016

LUAN PARLE´S VOICE GETS GHOSTS TO TREMBLE

THE 31ST IRISH FESTIVAL IN FINLAND 24.9.–5.10.

SHAMROCK 2–3/2016

SISÄLLYS

A message from our Patron 3
Irish Festival in Helsinki 4
Music at full speed: The Rapparees 8
Stars in the Night: Luan Parle and Clive Barnes 10
Festivaaliohjelma 12
Korkkijalka Steps in 14
An Irish Hero 16
Bregáin on the Move 17
Olli Pellikka on poissa 18
Pulvis Tauri 19
Aranin talvessa 20

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi
Toimitussihteeri Seppo Nousiainen
Ulkoasu Elena Räsänen, Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky
Kuopio 2016
www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Luane Parle
festivaalitähti

Jäsenmaksu maksettu?

Kiitos kaikille jäsenmaksun maksaneille. Monella se kuitenkin on vielä maksamatta! Lehden osoitetarrassa on viimeksi maksamasi jäsenmaksun vuosiluku. Vuoden 2016 jäsenmaksu on vain 22,- euroa sekä saman talouden muilta jäseniltä 10,- euroa. Maksuohjeet alla ja nettisivuillamme. *–Johtokunta*

JÄSENMAKSUTILI:
FI81 2001 1800 0192 29
Viesti-osaan maksaneiden nimet ja osoitteet.

MUSIIKKIA, ILMAN RAJOJA

Irlantilaisesta kansanmusiikista on tullut kiinteä osa länsieurooppalaista kulttuurielämää. Sen elinvoimaisuus näkyy paitsi laajana suosiona, myös tradition jatkuvana kasvuna, uudistumisena ja korkeana laatuna.

Irlantilainen musiikki on osin vanhaa ja tuttua, mutta samaan aikaan samasta perinteestä ponnistaa kompleksinen ja kunnianhimoinen, traditiota taidemusiikin suuntaan vievä haara.

Minulla oli ilo olla läsnä viime tammikuussa Dublinissa aivan liian nuorena kuolleen Eithne Ní Uallacháinin muistokonsertissa St. Patrickin katedraalissa. Klassisen musiikin harrastajana voin vain sanoa, että liedin mestarilla Franz Schubertilla olisi ollut opittavaa siinä konsertissa.

Näitä tradition säilyttämisen, vahvistamisen ja uuden luomisen suuntauksia ei tietenkään pidä asettaa vastakkain, vaan iloita siitä suurenmoisesta musiikista, jota luodaan irlantilaisen perinteen sisällä.

Meillä suomalaisilla on ainutlaatuinen tilaisuus nauttia irlantilaisesta musiikista omilla festivaaleillamme syys-lokakuun vaihteessa, nyt 31. kerran. Tulkaa ihmeessä mukaan! Taiteilijaesittelyt ja festivaaliohjelma ovat seuraavilla sivuilla.

Musiikista politiikkaan. Brittien päätös erota Euroopan Unionista tuo ikäviä seurauksia kaikille niin manner-Euroopassa kuin Irlannissa ja Britanniassa. Etenkin Britanniassa sekä työväestö että eläkeläiset, elinkeinot ja kulttuuri, kaikki kärsivät.

Ainoa lohtu. Pohjois-Irlannin selkeä kannanotto Euroopan Unionin puolesta loi toivoa Irlannin saaren yhdistymisestä, uudenlaisesta valtiollisesta järjestyksestä. Sen enempää tasavallan kuin Ulsterinkaan puolella kukaan ei toivo saarelle uutta, jyrkkää rajaa. Ehkä sana `unionisti´ saa Irlannin saarella vielä kokonaan uuden merkityksen, sillä muurien rakentaminen ei rakenna ihmisten elämää.

Yksi Eurooppa, yksi Irlanti, ehkä vielä joskus.

MATTI SOVIJÄRVI
Päätoimittaja

MUSIC, NO BORDERS

Irish traditional music has become an integral part of West-European cultural life, unlike any other music of its kind. Its strength can be seen in the huge popularity of this music, but also in the growth of the tradition, in its continuous renewal and high quality.

Irish music is partly old and familiar, of course. At the same time new, complex and ambitious music is created, building on the same tradition. Last January I had the pleasure of being in the audience in the memorial concert of Eithne Ní Uallacháin, a singer-composer, who passed away far too young. Had Franz Schubert, possibly the greatest master of the art of song-writing, been present in St. Patrick´s Cathedral, he would have learned something.

The different branches of the tree of Irish music should not be set against each other. The preservation and the strengthening of the tradition, and the creation of new music within the same framework give us new possibilities on enjoying music.

In Finland, we have a fine possibility of listening to this music on our traditional festival during late September and early October, now for the 31st time. Do take part! The Finnish-Irish Festival program and articles about the performers are on the following pages.

From music to politics. The result of the Brexit-referendum will bring dire consequences to everybody, both in the Continent and in Ireland and in Britain. Especially in Britain everybody will suffer, both those working and those on pension, both the cultural life and industries.

There is one light at the end of very long tunnel. The Irish living in Ulster voted strongly against Brexit and this gives hope for the unification of the island. Nobody, not in the Republic nor in Ulster wants a new, steep border set on the island. Maybe the word "Unionist" gets a whole new meaning, for building walls does not produce better lives.

One Europe, one Ireland, maybe, someday.

MATTI SOVIJÄRVI
Editor

A MESSAGE FROM OUR PATRON,
AMBASSADOR COLM Ó FLOINN

IN THE YEAR since I took up my post as Ambassador of Ireland to Finland, I and my colleague Caoimh Kett have been very impressed with the strength of Irish culture activities across Finland and the numbers participating in Irish sport, music, drama and dance. There have been many highlights so far - too many to mention - but I would like particularly to praise the great work of volunteers during our St. Patrick's 'Week'. The Irish community in Helsinki kicked off the celebrations by organising a wonderful Ball; Irish and Finnish citizens in Tampere, Lahti and Heinola worked to great effect to 'Green' a lake, radio masts and a restaurant respectively to promote Ireland; and we had the second Irish Festival of Salo to finish our week of celebrations.

THE COMING MONTHS will be a busy and exciting time for the Embassy and friends of Irish culture in Finland. August we will see the Helsinki Harps battle against GAA teams from across the region at the GAA Nordic Tournament, this year in Helsinki. The city will also host the XV International Symposium of Societas Celtologica Nordica, organised by the Finnish Society for Celtic Studies.

IN SEPTEMBER, Irish artists will be featured at the Helsinki Comics Festival and at Galleria Ratamo in Jyväskylä. Also keep a watchful eye for Irish films at this year's Helsinki International Film Festival. On 19 September, to commemorate the Easter Rising, the Embassy will host an academic seminar and screening of the documentary '1916: The Irish Rebellion' at the National Museum of Finland. Our 1916 commemoration will continue at both the Irish Festival of Oulu and the Conference of the Nordic Irish Studies Network in October.

THE FIRST BIG Irish cultural event I attended when I arrived in Finland last year was the Finnish Irish Society's "main event" at Virgin Oil, which I greatly enjoyed. Since then Caoimh and I have much appreciated our ongoing contact with the Society and I very much look forward to attending the Irish Festival of Finland in September. I would encourage everyone to buy their tickets early to avoid disappointment!

Guím gach rath ar an obair! Onnea ja menestystä festivaalille!

COLM Ó FLOINN

HYVÄT FINNISH-IRISH SOCIETYN JÄSENET

HYVÄT IRLANTILAISEN MUSIIKIN YSTÄVÄT

Meillä on edessämme upea irlantilaisen musiikin juhla!

Festivaalin päätilaisuus on tänäkin vuonna Virgin Oil -ravintolassa, perjantaina syyskuun 30. päivä alkaen kello 20. Tarjolla on illallinen ja show, jotka yhdessä maksaisivat helposti 50 euroa, mutta Finnish-Irish Societyn tekemän työn, irlantilaisten ja suomalaisten rahastojen ja säätiöiden, Irlannin suurlähetystön ja meidän hienojen sponsoriemme ansiosta olemme onnistuneet luomaan upean, korvin kuultavan ja suussa sulavan elämyksen vain 20 euron uskomattoman edulliseen hintaan.

Ennen muuta haluan kiittää kaikkia teitä, jotka tuitte festivaaliamme viime vuonna. Päätilaisuus Virgin Oilissa oli jättimenestys julkisen liikenteen lakosta huolimatta. Kuten saatatte hyvin arvata, se hermostutti meitä järjestäjiä aika lailla.

Yleisöä oli paikalla kuitenkin noin 350, mikä teki puheenjohtajamme Paula Uiton, minut ja Finnis-Irish Societyn aktiivit hyvin iloisiksi. Tunnelma oli fantastinen, ja illan esiintyjät kehittivät huikean show´n. Se toi mieleen menneiden vuosien upeat festivaalit. Ihmisiä oli paljon, esiintyjät loistavia ja tilaisuudet ikimuistoisia. Erikseen haluaisin vielä kiittää viimevuotista juontajaamme Frank Boylea todella hyvästä työstä.

Luan Parle on tällä hetkellä ehkä Irlannin merkittävin laulaja-lauluntekijä.

Droichead soittaa Helsingissä jo 24.9. O´Malley´s.

VIRGIN OIL KUTSUU

Illan aloittaa yleisön jälleen mukaan vaatima Greenlights-ryhmä ja irlantilainen tanssi. Seuraavana vuorossa on legendaarinen Korkkijalka, yhtye, joka ehkä enemmän kuin kukaan muu teki irlantilaisesta musiikista suosittua Suomessa 1980-luvun loppupuolella. Yhtyeen loistava laulusolisti Harry Bent organisoi varhaiset festivaalimme. On upeata saada Harry ja muut Korkkijalan pojat taas esiintymään festivaaleille.

Kiitos hyvin onnellisten olosuhteiden – ja olemalla oikeaan aikaan oikeassa paikassa – meillä on ollut mahdollisuus saada illan seuraaviksi esiintyjiksi irlantilaiset superlahjakkuudet Luan Parle ja Clive Barnes. Luan on saanut parhaana irlantilaisena naissolistina sekä Meteor- että Tatlar-palkinnot, ja hänen laulunsa Ghost oli todella iso hitti. Luan on myös ollut mukana Elton Johnin produktioissa.

Clive Barnes, hän esiintyy yhdessä Luanin kanssa, on monien mielestä nykyisin yksi parhaista traditionaalisen musiikin soittajista – ja planeetan paras ´lap´-kitaran taitaja. Clive on työskennellyt yhdessä Joe Cockerin, Jeff Beckin ja monien muiden taitajien kanssa. En voi olla korostamatta hyvää tuuriamme, saimme molemmat Suomeen! Tätä ei kannata jättää väliin.

The Rapparees, ykkösesiintyjämme, on myös Irlannin ykkösiä. Heissä yhdistyy The Poguesin draivi The Dublinersien karismaan ja huumoriin. Kun tähän yhdistää perinteisen irlantilaisen musiikin sielun, ei ole ihme, että The Rappareesia pidetään Irlannissa yhtenä parhaista live folk -yhtyeistä.

Heidän viimeisen nuottinsa hiljentyessä esirippu laskeutuu Virgin Oilissa. Lattia täyttyy varmasti oluensa tai siiderinsä nauttineista toisiinsa nojaavista, iloisista ja onnellisista ihmisistä. Tämä, jos jokin, on huippukeikka, joka ei unohdu.

URHEILUA JA IHMISELOA

Virgin Oilin ilta on vain osa festivaalia. Irlantilainen urheiluseura Helsinki Harps järjestää koko perheen urheilutapahtuman sunnuntaina, lokakuun 2. päivänä. Me Finnish-Irish Societyssa olemme todella iloisia, kun meillä on Tony McDonaldin ja hänen tiiminsä kaltaisia yhteistyökumppaneita.

ETC on taas vauhdissa esittäen rakastettuja pub-näytelmiään. Esiintyjäkaartiin kuuluvat lisäksi Ants in the Pants, Phil Carr, Gather no Moss ja Claude&Samuli.

Tämän vuoden erikoisvieras on Irlannin edellinen Suomen-suurlähettiläs Donal Denham, joka kertoo sisäpiiriläisen tiedoin vuoden 1916 Pääsiäiskapinasta. Tämä tapahtuu Molly Malone´n yläkerrassa 5. päivä lokakuuta, alkaen kello 18.00. Ja tämän jälkeen vuorossa ovat jamit, tällä kertaa pääosassa Finn McCool.

Festivaali ei rajoitu Helsinkiin. Loistava Bergain esiintyy tänä vuonna Heinolassa, Porvoossa ja Tammisaaressa. Koko ohjelma löytyy keskiaukeamalta.

RAKKAAT YSTÄVÄT JA JÄSENET!

Meillä on koossa upea festivaali, kannattaa tulla. Toivon näkeväni teistä mahdollisimman monta yhdessä tai mielellään monissa konserteissa ja muissa tilaisuuksissa.

MAL FAY

Festivaalin koordinaattori

Gather no Moss: Porvoo ja Turku!

DEAR MEMBERS OF THE FINNISH IRISH SOCIETY, DEAR FRIENDS OF IRISH MUSIC

What a treat we have lined up for you this year Folks!

Our main night will be in Virgin Oil again this year on the 30th September, Friday, starting at 20.00. We have a show that would normally cost 50 Euros, but through the fantastic work done by the Finnish-Irish Society, Irish and Finnish cultural funds, the Irish embassy and our generous sponsors, we have managed to put together a supper bill for the unbelievable ticket price of 20 Euro.

But first of all I´d like to thank you all for supporting our festival last year. Our main night in Virgin Oil was a great success despite the public transportation strike, which I must say had me worried.

We managed to get about 350 people to attend, which made our chairwoman Paula Uitto, myself and the rest of the board very happy. The atmosphere was fantastic and the acts on the night put on a great show. It reminded me of those great Irish festivals in the earlier years of the festival, lots of people, a great venue and great performers. I´d also like to thank Frank Boyle for doing a great job as our Compere on the night.

ETC will once again make the whole O´Malley´s laugh.

VIRGIN OIL CALLS

To start our night we will have Greenlights, with some wonderful Irish dancing, back by popular demand. Following Greenlights will be the legendary Korkkijalka, who were probably the band most responsible for making Irish music so popular in the late 80´s. Harry Bent, their brilliant lead singer, organised the early festivals and we are delighted to have him and the rest of the lads from Korkkijalka reforming for the festival.

Due to very fortunate circumstances, and being in the right place at the right time, we were able to book our next act, the super talented Luan Parle and Clive Barnes. Luan has won both the Meteor and Tatlar awards for best Irish female singer, had a big hit with Ghost, her own song, and has also supported Elton John. Clive Barnes, who will be playing with Luan, is considered to be one of the best performers on the roots circuit today and one of the best lap guitar players on the planet. He has worked with Joe Cocker, Jeff Beck and many other great artists. I can´t stress enough how lucky we were to get these great performers so don´t miss it folks.

The Rapparees, our headline act, have been described as having the passion and drive of The Pogues and the charisma and humour of The Dubliners. Added to this mix is a traditional Irish music soul, which makes The Rapparees one of the best live folk bands in Ireland. They will be bringing the curtain down on our main night in Virgin Oil and I fully expect them to fill the floor with happy and tipsy punters. Make no mistake, this band is going to bring the house down Folks.

SPORTS AND MORE

Our main night is only a part of the festival. This year we will have the wonderful Helsinki Harps doing the Family Sports day on Sunday, the 2nd of October. We very much appreciate Tony McDonald and the lads for their cooperation with the FIS.

ETC will again be performing their beloved pub theatre. Also performing will be the popular Ants in the Pants, Phil Carr, Gather no Moss, Claude and Samuli and a special guest Donal Denham, our former Ambassador, doing a talk on the 1916 Rising in Molly Malone´s on Wednesday, the 5th of October, starting at 18.00 upstairs.

Finn Mc Cool will play a Jam session after Donal´s event until 22.00. Our touring band this year is the very talented Bregáin, who will be performing in Porvoo, Heinola and Tammisaari.

SO DEAR MEMBERS AND FRIENDS,

as you can see, we have a great festival lined up for you and I look forward to meeting you all at one or more of our many events.

MAL FAY

Festival Coordinator

Finnish-Irish Society ry
www.finnish-irish.fi

31st Irish Festival in Finland
24.9.-4.10.2016

Luan Parle & Clive Barnes

The Rapparees

The Greenlights

Ants in the Pants

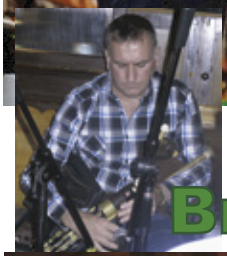

Korkkijalka

Bregáin

Droichead

The Green Hope

Gather no Moss

The ETC Theatre Company

Heinola * Helsinki * Hämeenlinna * Porvoo * Salo * Tammisaari * Turku * Lapua

Tarkemmat tapahtumatiedot paikallisesti

Culture Ireland
Cultúr Éireann

Ministry of Education and Culture, Finland

FINNSEMENTTI

O'MALLEY'S TORNI

The Rapparees is Ireland´s top live band nowadays. Listening them over Youtube is just not enough, it must be Live!

FULL SPEED IN HELSINKI: THE RAPPAREES

The band is now very popular in European venues and one of our Festival´s star performers. Shamrock´s Mal Fay had a lengthy discussion with the band´s leading figure Conor McCaffrey.

Are you and the lads looking forward to coming back to Finland for our Festival? Could you also tell us your impression of Finland on your previous visit?

We can't wait. None of the guys have had the pleasure of being to Helsinki before, but obviously as a major city in Europe it´s somewhere everyone would love to visit and we're no different. Our first taste of Finnish culture was amazing when we played the Oulu Irish Festival with **Brent Cassidy** and the gang a few years back and hopefully Helsinki Irish fest will be no different.

What about the great drive that your band plays with? I´ve always been interested in Irish folk bands who play with great drive because audiences react to it immediately. Some musicians don´t consider it vital, while others do. Where do you stand on it?

It's not something we ever set out to put into our music, its just the way we've played together since we were kids. Everyone should probably try and play the way that works for them and in Ireland we have a lot of different styles and opinions on styles but at the end of the day it's what makes you happy. We're genuinely excited by and about the music we're playing and hopefully that shows when we're on stage.

Tell us about some of the great venues or festivals that the band have enjoyed playing and which Irish folk acts have influenced you and the lads the most?

We've been fortunate to play some great gigs over the years. In Ireland we've played the prestigious Ballyshannon folk festival, **Feile An Phobail** and

most recently became the first band to sell out two nights in a row in Belfast's 1000 capacity **Limelight** venue. In Europe we have spent the last 5 years building a profile in Germany, Switzerland, France and Benelux. I suppose you'd have to start with **The Dubliners** and **The Clancy brothers** in equal measure. This was what we listened to growing up and we began to learn the songs and things started there. Over the years we listened to **The Pogues** a lot and were lucky enough to support **Shane MacGowan and The Popes** on a few occasions in Ireland.

Are the band gigging a lot these days? You seem to be in demand a lot.

We are working on a 4th studio album at the minute and we're all doing different bits and pieces in different musical projects so it's all very busy. We enjoy keeping ourselves busy. The band really enjoys creating music together that we can share with our audiences on stage and through our albums. We'll be playing one of Europe's most prestigious festivals this summer in **Paleo** rock festival, Switzerland alongside **Muse** & **The Lumineers**. We cannot wait to play The Helsinki Irish Fest in September and are looking forward to another solo tour of Germany and Switzerland in October.

Have you all got interests outside music or is it an obsession?

Music is part of our everyday lives. We all eat, breathe and sleep Irish Music. If we aren't playing it we are listening to it and if we aren't listening to it we are talking about playing and listening to it.

We do all have other interests too. We all enjoy football and we are enjoying watching Ireland in the Euros at the minute!!!

We are all getting a little older now and some of us have wives or partners and children or cats!! So we all enjoy our family time too which consists of playing and singing Irish music with them!

How did you all meet and when did you play your first gig? Am I right in thinking that you all seem to get on well and have a similar sense of humour?

We all met when we were at school. Three of us from the age of 4 and the rest as teenagers. Our first gig was in a small rugby club at home when we were 15 and was not very good but it gave us the experience we needed to improve and grow as a band. We used to be very good friends but now we have to like each other! No, we are all very close friends and The Rapparees is more like a family unit now than a band. And yes we all have a fantastic sense of humour!

What are the bands plans and ambitions for the future?

We all want to continue to grow as a band musically and globally if possible. We never dreamt that we could be playing our music to so many different audiences across Europe and the world. The fantastic towns and beautiful cities we have had the pleasure of seeing because of Irish music has been amazing. We have been so fortunate. We believe that with our continued hard work and a bit of luck we can progress as musicians and have the priviledge of playing and seeing great places just like Helsinki.

See you soon! We can't wait!

THE RAPPAREES

Conor McCaffrey
(Banjo, Guitar)

Gerard McNeill
(Guitar, Banjo, Vocals)

Kevin Mawdsley
(Fiddle, Whistles, Anarchy)

Joe McKeague
(Guitar, Fiddle, Vocals)

Eamon Rooney
(Bodhrán + drums)

Like in so many Irish bands, the Rapparees´ guys have a long history together playing together for more than half of their ages.

Luan Parle is just now Ireland´s no 1. female voice.

THE LADY OF THE GHOST

Shamrock met one of Ireland´s brightest musical stars, Luan Parle, whose performance with Clive Barnes is going to be one of the highlights of our festival.

First of all Luan, let me thank you and Clive for coming to perform at out Festival. We are delighted and very lucky to have you both.

What do you know about Finland, Luan?

That it is a very beautiful country. It will be my first time to visit and play so we are very much looking forward to it and excited about playing in the festival.

What has been the highlight of your fantastic career so far?

I think it was probably opening for Sir Elton John at The Apollo Theatre in London, three nights in a row. I was signed to Elton's management label at the time.

People coming to our festival have been admiring your beautiful song, Ghost! why did you write the song? You also sang it in Irish, was it a nice experience to sing it in Gaelic?

Yes I wrote Ghost with two other songwriters; Rick Baraclough & Oskar Paul.

I recorded the song as Gaeilge titled Taibhse which featured on an album called Ceol 08 and was released as part of Seachtain Na Gaeilge. I love singing the song in Irish and perform it all the time at my live shows.

Tell us a little about your song writing process.

I try to write a little every day and mostly from personal experience. From time to time I do like to put myself in other peoples shoes when writing also.

Can you tell us about playing with Clive, in what way do you complement each other?

Clive and I have known each other for around 8 years. We started touring together then but not playing together until almost two years ago as it seemed an obvious fit. Clive is an unbelievable guitar player and such a pleasure to play with. We have recently started writing together.

Have you got a favourite venue in Ireland?

Most of the venues In Ireland are fabulous to play, we are very lucky.

What are your interests outside of music?

I have many but generally it will include music in some way. I love to keep fit and have recently taken part in charity runs completing the Dingle Half Marathon. It was a great sense of achievement.

Am I correct in thinking that you are involved in a musicians union or organisation in Ireland? What problems do musicians face in Ireland regarding making a living? We have a few problems in Finland so it would be interesting to weigh the similarities and differences in each country.

I am a director of IASCA, The Irish Association of Songwriter Composers and Authors. IASCA is a new non-profit membership association set up to strengthen the existing community, and help music writers of all genres connect and support each other.

The great master of Irish lap-guitar Clive Barnes will perform together with Luan Parle.

What are your goals for the future regarding your music career?

To continue writing and playing music for as long as I can and as long as people want to hear and see me perform. I am currently writing a new EP/album and would love to tour Europe & the US more extensively.

You have won two prestigious music awards in Ireland Luan, The Meteor and the Tatlar. How important are they to you?

It's always a great honor to be nominated and win such awards, it also looks good on the CV…

Thank you very much Luan. We are looking forward eagerly to you and Clive performing at our festival. Welcome to Finland!

Interview by
MAL FAY
Festival Coordinator

31st IRISH FESTIVAL IN FINLAND 24.9.–5.10.2016

Lisätiedot ja muutokset: www.finnish-irish.fi

3 gig minitour	THE GREEN HOPE	Salo: koulu + 2 päiväkotia kaukomantyla@gmail.com
La 24.9.	BREGÁIN	Heinola: RantaCasino www.rantacasino.fi
La 24.9.	DROICHEAD	Helsinki: O Malley's Irish Bar torni.xetnet.com/o-malleys-irish-bar.html
Ti 27.9.	ETC THEATRE COMPANY	Helsinki: O Malley's Irish Bar torni.xetnet.com/o-malleys-irish-bar.html
Ti 27.9.	BREGÁIN	Helsinki: Molly Malone's www.mollymalones.fi
Ke 28.9.	JAMIT	Helsinki: O Malley's Irish Bar torni.xetnet.com/o-malleys-irish-bar.html
To 29.9.	ETC THEATRE COMPANY	Helsinki: Oluthuone Angleterre www.raflaamo.fi/fi/helsinki/angleterre
To 29.9.	**THE RAPPAREES**	Hämeenlinna: Verkatehdas

Ja 29.9.	**THE RAPPAREES**	www.verkatehdas.fi
Pe 30.9.	THE RAPPAREES, LUAN PARLE & CLIVE BARNES, KORKKIJALKA, THE GREENLIGHTS	Helsinki: Virgin Oil www.virginoil.fi
Pe 30.9.	BREGÁIN	Porvoo: The Black Rose theblackrose.fi
Pe 30.9.	GATHER NO MOSS	Porvoo: Old Town Pub www.oldtown.fi
La 1.10.	**LUAN PARLE & CLIVE BARNES**	Heinola: RantaCasino www.rantacasino.fi
La 1.10.	BREGÁIN	Tammisaari: Santa Fe www.pubsantafe.com
La 1.10.	GATHER NO MOSS + THE GREEN HOPE	Turku: Sointu www.sointubar.fi
Su 2.10.	HELSINKI HARPS FAMILY SPORTS DAY	Helsinki www.facebook.com/HelsinkiHarpsGaa/
Ti 4.10.	6 PM: DÓNAL DENHAM: *Lecture on the 1916 Irish Rising* 8 PM FINN McCOOL: *Festivaalin loppujamit*	Helsinki: Molly Malone's www.mollymalones.fi
Ke 5.10.	JAMIT	Helsinki: O Malley's Irish Bar torni.xetnet.com/o-malleys-irish-bar.html

Korkkijalka is a regular visit on Irish music festivals in Finland since the 80´s. Here they are performing at our Society´s 60th birthday party.

KORKKIJALKA IS BACK!

Shamrock met Korkkijalka´s and our Festival´s early leading figure Harry Bent. Korkkijalka will be playing in Helsinki again!

It´s great to have you and Korkkijalka playing at the festival. Are you looking forward to performing?

It's fantastic to be invited back, especially to the Irish Festival. We did play for the Finnish/Irish Society last year in Botta in Helsinki and at the Haapavesi Festival the year before that, it's great to be back. It's amazing that it's in it's 31st year, I feel real proud of that and am really looking forward to the gig!

How is Ireland treating you? Do you miss Finland?

Moving back in 1997 wasn't too hard as Finland was in a recession and work was hard to come by. Of course I moved back to our Celtic Tiger Era which seemed great at that time. I continued playing music when I got back and played festivals in many countries and did some recording with a Celtic harpist friend of mine.

I also started my own architectural practice with two colleagues and I lecture in architecture at Waterford Institute of Technology. I've been very busy. Yes I miss Finland a lot, and try to get back there as much as I can. I still speak the language and consider it as my second home.

You and the lads were very much responsible for creating a lot of interest in Irish music in the days when Finland was a more insular country. Tell us about Korkkijalka´s early days?

How many pages have I got? I remember queueing outside O'Malley's in winter 1985 waiting to get in to what was then a much smaller pub and thinking 'this is mad', queueing up for a pub! I met Markku Lauren and Kari Reiman shortly after that. I was singing with a guitar and they were in the audience. It didn't take long before they invited me to join Korkkijalka and we started gigging around and playing at the table in O'Malleys on a regular basis. I didn't have to queue anymore - hallelujah!

We started getting regular gigs which was fantastic. Our first Festival gig was in Valkeakoski – Koivu ja Tähti back in summer 1986. In those days I needed a work permit! From then on we got regular gigs leading up to Korkkijalka being asked to promote a new beer for Koff called 'Cheers'. We got enough from that to record our first album 'Korkkijalka-Korkleg', that led on to the first Irish Festival and the publicity from that was amazing. I still have newspaper clippings and photos that I look at now and then.

We toured with Pave Maijanen and Neumann to Tallinn when it was still part of the USSR and played charity concerts there, the first ever in Estonia. We regularly played Kaustinen festival and many others around Finland from jazz to folk and we really were flying the flag for Irish traditional music. We supported every main Irish band that visited – Patrick Street, De Danann, Mary Black, The Chieftains, Altan, Four Men and a Dog, Christy Moore to name only a few.

Together with Dave Murphy I organised tours for the Irish bands all over the country but mainly in student centres. Irish music was definitely on the map. We were getting radio air play and lots of interviews in magazines, newspapers and TV.

We released our second album 'Through the Grey Stone' in 1990/91 with quite a few of our own songs on there which was a new for us. Timo Vakkilainen and myself collaborated on the original songs. The year we broke up we received an award from the Finnish Folk Music Association for our work in promoting Irish music which seemed like a good climax. After that we played under different names Prosper being the best known.

You helped to make the earlier festivals a great success and played on the same bill with many legendary Irish acts. Which festival did you particularly enjoy?

The first festival is the one that stands out. It was a great risk but the rewards were tremendous. Everyone volunteered their services, no one was paid. De Danann came and played as well as Mary Bergin. We had Ash Plant from Denmark, the buzz was tremendous. It was not just a music festival, it celebrated what being Irish was. We had a celebration of Irish food in four restaurants with the menu and 'donkey-work' being done by Davey Doughan, who is one of the best. We also had an exhibiton of Contemporary Irish Architecture and a lecture in Aalto University by Des McMahon, the architect. The festival was a great success.

Korkkijalka is blessed with great musicians. Did the very high standard of musicianship in the band surprise you when you started to sing with them?

I'm glad you asked me that. I have been singing all my life, starting in choirs. I was in a number of folk bands and jazz bands, but none of them compared to the quality of the musicianship of Markku, Reiska, Kalle, Petri, Kurt, Tiibo and Christian Nielsen, our first tin whistle player. It was like joining a professional band, yes I was blown away by it.

On a sad note Harry, I know you were good friends with Mark Flynn when you lived in Finland. We missed him very much last year when Boolabus played at the festival. Would you like to say a few words about Mark?

The mention of his name brings a tear to my eye. Mark was a force of nature and I miss him very much as I'm sure everyone who knew him does. When I got married in 1990 Mark offered to help out with the arrangements for the party in Lepakko. With a few other good friends they transformed the place into one hell of a party venue. Mark was a dear friend.

Do you perform very often in Ireland these days?

I do. It's in the blood, I'll never stop. I couldn't, it's a huge part of me.

We are delighted to have you and the lads performing at the festival this year Harry. Thanks for your time!

Interview by
MAL FAY
Festival Coordinator

IRLANTILAISEN KANSANMUSIIKIN KURSSI LA –SU 1.–2.10.2016 KLO 10.00–13.30

Musiikkiopisto Järvenpää, Seutulantie 8

Jamiworkshop. Perehdytään Irlantilaisen kansanmusiikin tyylien erityispiirteisiin. Tutustutaan pelimannimusiikin tanssirytmeihin melodia- ja säestyssoiton kautta. Myös yhtyeohjaus on mahdollista. Sopii kaikille soittimille. Oma soitin tarvitaan kurssille.

Ilmoittautuminen kurssille to 22.9. mennessä.
Opettajat Petri Hakala ja Samuli Karjalainen

Hinta 80 €, lasku tulee postitse kotiin kurssin jälkeen

Ilmoittautuminen: musiikkiopisto@jarvenpaa.fi

TED TUKE,

VOLUNTEER NO.79, IRISH CITIZEN ARMY

MY GRANDDAD, MY HERO!

Ted Tuke as a young man, a member of the first Irish pipe band. Cultural activities were a vital ingredient of the Irish independence movement.

Donal Denham, former Irish Ambassador to Finland, will tell us the story of his maternal Grandfather, Edward "Ted" Tuke, on the 4th of October in Molly Malones.

Ted Tuke participated as a 19-year old young man in the Irish Rebellion of 1916 as a member of the Irish Citizen Army garrison. They fought against the British Army at St. Stephen's Green Park in the centre of Dublin. The 1916 Rising, as it is known, led to an irresistible move towards Irish independence in 1922. Commemorations of the 100th anniversary of The Rising are taking place across the Irish diaspora.

Donal Denham, using original photos and artifacts belonging to his Granddad, will show us how a typical young worker became directly involved in the uprising. He starts with Ted´s family background and upbringing in an old inner-city area called Oxmantown, meaning East men's town. It was originally a Viking settlement, reflected in his surname of Tuke, an old Norse word meaning mad!

Ted Tuke went to work in Guinness' brewery just as his own father was working there before him. He participated as a trade union activist in the infamous "Lock-Out" of workers by the employers in 1913, which brought Dublin's working class to its knees. Ted Tuke was also one of the founders of the famous Fintan Lalor Pipe Band, the first of its kind in Ireland, and was a founding member of the youth organisation, Fianna Eireann.

Along with many of his comrades, Ted Tuke was transported to prison in England after the Rising had been defeated at the end of Easter Week. He was released and returned to Ireland in 1917 where he took up the struggle for independence once again as an active member of the 3rd Battalion, Irish Republican Army, joining those who fought with Michael Collins during the War of Independence, 1919-22.

Ted Tuke went on to become a founding member of the first Irish Army Pipe Band unit before resigning from the army in 1924. He later went on to become a skilled glass cutter and stained glass specialist. He was Donal's grandfather and his hero.

THE GLORIOUS STORY OF TED TUKE, PRESENTED BY AMBASSADOR DONAL DENHAM

At Molly Malone´s
on the 4th of October
at 6 p.m.

At 8 p.m.
The Festival´s final jam
with Finn McCool

A BAND ON THE MOVE:
BREGÁIN

This year´s festivals touring band will be Bregáin, with gigs in Heinola, Porvoo and Tammisaari. Shamrock had the privilege of asking the band´s Joe Dowling a few questions.

Irish-Finnish or Finnish-Irish? That´s quite irrelevant, Bregáin rules, this year also outside Helsinki. And if you are in Helsinki, they are worth a trip like the best Michelin restaurants.

Hi Joe, Glad to have your band as our touring act this year. Tell me about the history of the band. Have you played in our Festival before?

The band was formed in Kilkenny in about 1980, moved to London in 1987 and was based there for 14 years. We used to play all over Europe, with some highlights being supporting and singing with Ronnie Drew in Hannover, Germany and playing with the Fury Brothers and Mary Black in Ireland and Finbarr Fury in London. We played on the Viking Line and Molly Malone's when it first opened. Our first gig in Finland was on a festival in Kuopio 1995. Since 2000 I have been based in Finland, playing all around the country, but never before on this festival. I have played with many Finnish musicians over the years, including Samuli Karjalainen, Kirsi Vinkki, Markku Lauren, Claude Bouillon, Keith Howard and Antti Havia. My solo CD was produced by the very talented Matti Kallio.

On the festival I will be joined by Markku Lauren on guitar and Gabby Fitzgerald from Dublin on whistles, uileann pipes and vocals.

You have been living and playing Irish music in Finland for a while now. How has it worked out for you?

At times I have been very busy playing around Finland, in pubs, ski-slopes, produced my own show with sea shanties. Sometimes have been considered "too Irish" for some locations and lately have had some years living in other countries so have not been around regularly.

Who were your musical influences when you were young? How old were you when you started playing and performing?

Clancy Brothers, The Dubliners, Tommy Makem, Fury Brothers and Christy Moore were a great inspiration. I started singing in sessions at 16 years of age, then started with the band at 20.

You come from the lovely town of Kilkenny. Can you tell Finnish people why they should visit Kilkenny?

Kilkenny is a nice, well-preserved medieval city in Ireland, the home of hurling, our national sport. Lately there have been big investments into tourism and it is well provided for with lots to do and see: a big castle, brewery tour, nice and compact town with about 100 pubs and live music for every evening – it is known as the Oasis of the South-East and the Marble City, is a very popular destination.

Interview by
MAL FAY
Festival Coordinator

Olli Pellikka sielunmaisemassaan. Vuosi on 1993, paikka Slea Head Irlannin lounaiskulmassa.

Matkaopas omassa elementissään: Olli avaamassa taas yhdelle suomalaisryhmälle Irlannin sivistyksen, konkreettisesti Trinity Collegen ovea.

BIG OLLI IN MEMORIAM

Mällissä on yksi baarijakkara tyhjillään. Olli Pellikka on poissa. Hän menehtyi sairauskohtaukseen elokuun 19. päivä.

Olli syntyi 3.2.1949 Turussa ja luki itsensä hum.kandiksi. Opiskeluaikana ja sen jälkeen hänen vauhtinsa oli hengästyttävä. Irish Spring -saippuamainoksen innoittamana hän lähti opiskelemaan Dubliniin, jossa viihtyi parisen vuotta.

Läänintaiteilija, Ruisrockin perustajia, ay-aktiivi, toimittaja, matkanjohtaja – tässä vain pieni osa kaikesta, missä Olli oli mukana.

Irlanti-seuran toimintaan Olli tuli mukaan 1980-luvulla. Hän toimi sekä puheenjohtajana että toiminnanjohtajana. Seuralle merkittävintä lienee festivaalin perustaminen. Harry Bentin idean pohjalta lähdettiin toteuttamaan ensin pienimuotoista tapahtumaa, joka sittemmin kasvoi Länsi-Euroopan suurimmaksi irlantilaisen musiikin festivaaliksi.

Festivaaleilla kävivät KAIKKI Irlannin huippunimet. Yksi viikko syyskuun lopussa oli pyhitetty. Bändien kanssa matkustamaan värvättiin kaikki kynnelle kykenevät. Lankoja veteli Olli. Matkustussuunnitelmat, lento- ja junaliput, vaihtoaikataulut – kaikki sujui vuosien tuomalla rutiinilla.

Parhaina vuosina festivaaleilla oli musiikin lisäksi mukana myös kirjailijoita, kuvataiteilijoita ja elokuvantekijöitä, mikä kertoo Ollin mittavasta Irlannin verkostosta.

Irlantiin tehtiin myös Ollin vetämiä jäsenmatkoja. Ollitoursille osallistui melkoinen määrä seuramme jäseniä. Ollin monumentaalinen hahmo luotsasi meitä kaikkia ammattitaitoisesti paikasta toiseen. Matkojen tueksi Olli kirjoitti myös kulttuurimatkaoppaan Dublinista.

Leffanäyttelijän uraa ei liioin sovi unohtaa. Olli oli eräänlainen maskotti Matti Ijäkselle. Hän pulpahti pienissä rooleissa esiin liki jokaisessa Ijäksen elokuvassa – yhdessä oli jopa laulurooli.

Me teimme Ollin kanssa lukemattomia matkoja Irlantiin. Eikä niin pientä kolkkaa saarella ollut, ettei paikallisessa pubissa joku olisi ilahtuneena kiljaissut "Olii". Eikä laulamatta selvitty. Yhdessä pikkupubissa meiltä vaadittiin laulua. Tuolloin totesimme, miten surullisia suomalaiset laulut ovat. Olli pelasti tilanteen: hieman epävireinen triomme vetäisi komeasti Satumaa-tangon, ja kasvot pelastettiin.

Ollin muisti oli aivan häikäisevä, ja me käytimme häntä häikäilemättä muistipankkina. Sangen usein tuli kysytyksi, että olenko minä ollut siellä, kun puheeksi tuli jokin pieni kyläpahanen vihreällä saarella. "Kyl sää olet siäl ollu", tuli vastaus kuin apteekin hyllyltä – ja vuosiluku vielä perään.

Tulee todella ikävä niitä lukuisia pubiiltoja, jotka vietettiin hyvän seuramiehen ja hauskan tarinankertojan seurassa.

RIITTA HAKULINEN JA IRIS MATTILA

Ollin muistojamit

Ti 20.9. Tavastialla!

Musiikkia, muistoja.

BY FRANK BOYLE

QUEEN MAEVE, A SHEEPDOG AND AMATEUR BOXING

THE AUGUST EVENING had begun to fold the world in its mysterious embrace. The sun was getting ready to set in the west and the last glow of the fleeting day lit up the distant Cooley mountains and the grey tide coming in over the mud flats beyond the river at the Quays. An auld sheepdog was herding a few customers around the pub door who had strayed too close to the quayside for comfort.

THE NAME OVER the door was Dunnes. And as we looked out we could see the route that Queen Maeve took with her army 3,000 years ago, to try and capture the Brown Bull of Cooley. In the silence one could imagine the hullabaloo of a great army from Connacht dragging themselves and their bits and pieces across the mudflats beyond the tidal river… cursing, "All this for a auld shagging bull" or words to that effect (as gaelige).

SOON THE SILENCE began to get to a gent sitting at the corner of the bar, near the window. Outside the sign over the door said 'Dunnes' to the left it said 'Bar' and over to the right side of the building it said 'Funeral Directors' "I think we're on the wrong side of the house", he mused into his dark pint (stoically). Just then the proprietor made an entrance from a backroom behind the small bar. "How's business?" enquired our friend on the stool with the blackstuff in hand. Mr D replied, quick as a whip "They're more lively on the other side". We smiled grimly. Our friend on the stool grunted good-naturedly. "What will yiz have?" said the barman. "A pint of ale and a half-one", came the reply. "Right ye be" said he as he began to pour out the drinks. "What about the Olympic amature boxing?" says he, to lift the atmosphere a bit.

"AH DON'T BE TALKING," says our friend on the stool with a deep guttural sound of disapproval. "Sure wasn't our own darling Katie beat by that Finn, pipped at the post by a mother of two, no less. And the other lad, sure Jess looka here, we was robbed! He beat the head of that Russian, the fellah was on his knees blood running down his neck and the bejass refs declared him the winner. The Ruski was so surprised it near brought him round from the semi-conscious state the poor fellow was in. I declare to God if the ref hadn't a been holding his hand he would have hit the floor and sprawled out. "Amature Boxing, my royal Irish backside! Some ones getting paid 'big' for that Olympic result!" Tears welled up in his eyes like the flood at Ladywell shrine on the 15th of August.

MR D SAW that there was going to be a bit of a dust so changed the subject. "Where are yiz staying at?" He asked myself and my lovely ladyfriend. "Ah, we're at the B&B up the road. "Oh" says he "The Dún an Tarabh Mór Traditional Irish B&B?" "The very one." says I. And then says he, "Isn't run by that nice Polish lady with the Russian waiter and the Pakistani cook Patel in the kitchen." "Yes." "What's the traditional Irish breakfast like then?" We paused for a moment and our friend on the stool broke in, "The only thing Irish about that breakfast is, the view out the window!"

"C'MON THE TOWN" Enough said. As the Irish rowers who won the Olympic medal said when asked about their training technique "Close your eyes and pull like dogs!"

KUVA: ARTSU

Hyvin ilmastoitu protestanttinen kirkko, Inishmore. Ei käyttöä, ei ylläpitäjiä.

TALVI IRLANNISSA

TOINEN OSA

Irlannin talvemme vei meidät Aranin saariryhmän isoimmalle eli Inishmoorille. Mukana laivalla olleen aranilaisen mukaan Inishmoor on kuitenkin turistien turmelema, ne kaksi muuta ovat aitoja. Laivalla olimme kuitenkin ainoat turmelijat – eikä saarella turmeluksesta näkynyt jälkeäkään. Vihreät niityt, hautausmaat, kivet ja kiviaidat, Atlantin kumea kohina hallitsivat maisemaa.

Sieluni kaipaa katsomaan, miten kauas kaikesta ihminen on oikein asettunut asumaan. Äärimmäisyydet ovat aina kiehtovia, etenkin silloin, kun matkaa on tunnin verran laivalla suoraan länteen, pimeälle Atlantille.

Matkan suunnittelu ei ollut vaikeaa. Aran Island Ferries tarjosi edestakaiset matkat kahdelle ja yöpymisen b&b:ssä kohtuulliseen sadan euron hintaan. Alkuperäinen ajatuksemme viedä oma auto saarelle torppaantui jo aikatauluja katsellessa, niissä nimittäin luvattiin upeaa mahdollisuutta ottaa jopa polkupyörä mukaan – ja muistutettiin mahdollisuudesta pysäköidä auto vuorokaudeksi mantereelle Rossaveelin (Ros á Mhil) satamaan viiden euron kohtuulliseen hintaan.

Inishmoorille vievä alus muistutti lähinnä jättikokoista bussia, jossa oli kahvikioski. Avuliaat laivapojat hoitivat laukut alukselle – ja sieltä pois – ja auttoivat vanhuksia jyrkissä portaissa. Oli sunnuntai-illan vuoro, mantereelta kotiin palaavia oli paljon, kaikilla mukanaan suunnattomat määrät kasseja ja pusseja täynnä ostoksia, me ainoat turistit.

Alus oli syvä, pitkä ja kapea, se keinui pienissäkin aalloissa reippaanlaisesti. Kyse oli ilmeisestä suunnittelun osaamisesta. Mitä huonompi keli, sen parempi syväkölinen, matalan painopisteen alus on. Purjeveneissäkin köli on painava ja alhaalla, erittäin tarkoituksella. Keinuu, keinuu, ei kaadu. Paikallisia melkoinen keinuminen ei haitannut vähän vähää. Oli ilo nähdä, kuinka kahdeksankymppinen rouva käveli kahvikuppi läikkymättä

Kilronanin sydän on valintamyymälä, pankkiautomaatti, ruokaa, juomaa, ja yllätys, yllätys: varsin hyvä kirjanurkka.

reippaasti keinuvan laivan käytävällä.

Matka oli kuitenkin mukava, perilletulo hallittua, mutta sitten alkoivat ongelmat. Kaikilla muilla oli auto odottamassa laiturilla, kuskilla tai ilman. Ferriesin lupaamia busseja oli laiturin parkkipaikalla kolme, tyystin pimeinä. Sunnuntai-ilta, ei näemmä julkista liikennettä, b&b:mme jossakin kilometrien päässä tuntemattomassa suunnassa, satama tyhjentymässä, ei taksin taksia. Näytti jo siltä, että yövymme pimeällä, kylmällä laiturilla. Ja valot alkoivat sammua Kilronanin sataman taloissa…

Pimeässä vieraalla vihreällä saarella, yksin, tai siis kaksin, mutta hylättyinä. Kuin viimeisenä toivona jostakin bussien takaa ilmestyi sopivan vihreä, varsin varttunut pikkuauto, ratissa mitä viehättävin täti, takapenkillä varsin äreä koira – äreä, kunnes vähän rapsutettiin. Voin vain kysyä, missä on b&b:mme, missä taksit.
- No taxis, Sunday night. I´ll take you there, sanoi täti nimeltään Bred Faherty. God bless her.

Meidät vietiin b&b:mme Clai Banin ovelle, autettiin kassit ulos autosta, saimme koiran suussa vettyneen hanskan takaisin ja toivotettiin hyvää iltaa ja yötä, siunausta. Irlanti pähkinänkuoressa.

Clai Ban oli ja varmaan on yhä niin hyvä b&b kuin toivoa sopii. Tunnelma lämmin, huone lämmin, suihkun vesi lämmintä. Aamun kohokohta oli mainion aamiaisen lisäksi meidät tarkastanut vartiokoira, lempeä, pyöreähkö, musta, vitivalkoinen karva peittämässä päälakea. Arvaatteko nimen? Alkaa Guin, kahdeksan kirjainta, viimeisenä s.

KASATTUJEN KIVIEN SAARI

Inishmorella kävijöitä hämmästyttävät kilometrien mittaiset kiviaidat, jotka ruuduttavat saaren tuhansiin pieniin niittytilkkuihin. Miksi ihmeessä esi-isät ovat nähneet moisen vaivan rakentaakseen aitoja tismalleen samannäköisten maatilkkujen väliin?

Meidät haltuunsa ottanut taksikuskimme Thomas sanoo lempeästi, että kysymys on väärä. Kyseessä ei suinkaan ole aitojen rakentaminen, vaan peltojen ja niittyjen putsaaminen. Inishmore – ja muutkin Aran-saaret – koostuu kalkkikivestä, joka vuosimiljoonien saatossa on pinnaltaan hajonnut suunnilleen ihmisen pään kokoisiksi möykyiksi. Lampaat pärjäävät moisessa maastossa ja vuohet, mutta lehmät taittavat jalkansa. Niinpä lehmille on tehty tilaa ja kivet on pinottu niin korkeiksi valleiksi, että lehmät eivät edes yritä poistua vapauteen katkomaan jalkojaan. Ei siis aitoja, vaan tilaa lehmille.

Esi-isät ovat olleet muutenkin fiksuja, sillä jokaisessa kivikasatussa aidanpätkässä on ainakin yksi harvaanladottu kohta, jonka purkaa hetkessä ja kokoaa taas uudelleen. Näin lehmät saadaan tilkulta toiselle helposti ja hyppelemättä. Kun rouvat ovat vaihtaneet laidunta, paimen kasaa aidan aivan ehjän, vaikka harvan näköiseksi hetkessä.

Tuhansia aitakilometrejä suurempi ihme on valtavan suuri kivikasa Dun Aonghasa, muinainen rakennelma, joka on ollut ehkä linnoitus, ehkä kuninkaan palatsi. Nyt jäljellä on reilusti miestä korkeampia kiviseiniä, monessa kaaressa vartioimassa noin satametristä pudotusta suoraan Atlanttiin. Työsuojelusta ei ole kysymys, sillä putoamaan pääsee myös linnoituksen vierestä vailla vähäisintäkään vaivaa.

Dun Aonghasan ikä tiedetään suunnilleen, hieman yli 3000 vuotta. Mikä se on ollut ja miksi se on rakennettu, on jo epävarmempaa. Linna, palatsi tai linnoitus koostuu korkeista kivikehistä, jotka suojaavat ison pihapiirin kokoista sisäaluetta. Ei kattoa, ei ehkä enää. Rakennelma on korkean rinteen päällä, jo ylös kapuaminen polkua myöten on vakava ponnistus. Siitä ei ole tultu ylös, jos joku on paiskonut muurin suojista kiviä tai kuumaa vettä. Polku on ainoa vaihtoehto, sillä ympäristön kiviryteiköissä taittaa jalkansa jokseenkin varmasti.

Linnoituksen takana on vain Atlantti, pudotusta sata metriä, alla lisää kiviä. Uhrauspaikka, jossa rikolliset ja synti-

Kaikkitietävä ja tosi mukava kuskimme Thomas.

Inishmoren maisemaa: vihreää, vettä ja raunioita.

set ovat päätyneet ajasta ikuisuuteen komeissa puitteissa? Linnoituksena oiva, mutta ketä vastaan? Aranin saarilla ei ollut tungosta nyt eikä varmasti 3000 vuotta sitten yhtään sen enempää. Mereltä tulijalle olisi ikiaikaisten vieraanvaraisuusperinteiden mukaan varmasti keitetty kuppi teetä – jos teetä olisi jo ollut olemassa. Paikan nimi, Dun Aonghasa eli Aonghasin linnoitus viittaa kuitenkin myyttiseen kelttikuninkaaseen Aonghus mac Umhoriin. Ehkä tämä satoja miestyövuosia vaatinut rakennelma tehtiin vain korostamaan hallitsijan ylivertaisuutta, rakennetaanhan nykyisinkin tuhathuoneisia palatseja ilman ainuttakaan järjellistä syytä.

Aranin saarista suurin on aika autio, väkeä on vähän, b&b-paikkoja paljon, paljon hautausmaita ja monia hyvin ilmastoituja kirkkoja, siis taksikuskimme sanojen mukaan. Ne ovat katottomia, ikkunoista reiät jäljellä, hylättyjä, vain ilma kiertämässä kiviseiniä. Katoliset kirkot ovat aika usein myös katollisia, ehjiä ja käytössä. Cromwellin ja jälkeentulleiden raakuuden ansiosta protestantismi ei ole huudossa. Jotakin Cromwellista, Irlannin orjuuttajasta, on jäljellä: hänen rakennuttamansa rujo linnoitus vartioi tyhjänä ainutta kunnollista satamalahtea.

Taksikuskimme Thomas oli aivan oma lukunsa. Saimme hänen nimensä ja numeronsa paikallisesta huippupubista nimeltään Ti Joe Watty´s aivan nukkumapaikkamme vieressä. Huipuksi pubin teki mittava irkkuviskivalikoima ja sangen asiallinen ruoka. Thomas ajelutti meitä tila-autollaan ympäri saarta, esitteli paikkoja, kertoi tarinoita ja taustoja, näytti lentokentän ja kuulun 30-luvun Man of Aran -dokumentin kuvauspaikat ja tietysti sen koulun, jossa virkamiesuralle tahtovat irlantilaisnuoret käyvät tosissaan opiskelemassa iirin kieltä tiukoilla intensiivikursseilla. Ilman molempien kotimaisten osaamista ei ole asiaa valtion leipiin Irlannissakaan.

Thomas oli ystävällinen, hauska, vaivojaan säästämätön, täydellisen asiantunteva, aina valmis pysähtymään, jos pyydettiin, kerrassaan mainio opas. Emmehän me koko päivää taksilla saarta kierretty, nelisen tuntia vain. Hinta hämmensi: 40 euroa kahdelta, yhteensä.

Aran elää turismista ja turisteista, maanviljelystä ja villapaitojen myynnistä. Näitä maailmankuuluja asusteita myyviä liikkeitä on heti satamasta alkaen, täynnä koon ja värin ja kuosin mukaan pinottuina, lattiasta kattoon. Sovittaa saa, jos löytää oikean kokoisen, oikean värisen ja näköisen. Halpoja ne eivät ole, mutta eivät tolkuttoman kalliitakaan. Aranilla ei juuri valmistusta ole, vaan puserot ovat Made in Ireland, Aranin mallien mukaisiksi ja taatusti irlantilaisesta villasta, luvataan.

Paluu todellisuuteen eli mantereelle sujui kuin laiskan miehen valssi: ei keinunnan keinuntaa. Vaikka oli taas ilta ja pimeä, meillä ei ollut huolen häivää, sillä satamassa odotti oma auto, ilman viehättävää kuskia.

Turistia muistetaan myös uloimman saaren viimeisessä kylässä. Ostimme jääkaappimagneetin.

Kilronanin satama, tammikuu, laskuvesi. Jokseenkin kaikki kylän talot ovat kuvassa.

IRLANTIA JUHLITAAN TURUSSA

Irish Festival in Finland Turun tapahtuma
lauantaina 01.10.2016 alkaen klo 21.00
Ravintola Sointu, Linnankatu 27
(melkein Marina Palacea vastapäätä)

Esiintyjinä:
THE GREEN HOPE
GATHER NO MOSS

Juhlimme Turun osaston 30-vuotista taipaletta
ja sen kunniaksi tapahtumaan on vapaa pääsy!

TERVETULOA!

www.finnish-irish-turku.net

Ravintola Sointu on tasokas á la carte-ravintola,
mahdollisuus myös illastaa.
Pöytävaraukset:
www.sointubar.fi/ tai 045 896 5504

SUNDAY IS THE SPORTS DAY!

During our Festival the last Sunday, that is the second of October, will be very important as it is the Family Sports Day.

Our lovely Irish sports club, Helsinki Harps, will arrange activities for big and small alike, a mixture of sports, friendship and fun. Activities that are planned include children´s and adults races, penalty kick and long kick competitions and of course a unique possibility to see and understand Gaelic football which is perhaps the noblest form of football on any planet.

More information can be founded at
the Helsinki Harps Facebook site.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY
Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä
Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio
Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu
Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori
Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Tampere
Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku
Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
Allaistenkatu 19, 20460 TURKU
Puh./Tel. 0400 715 786
velluk73@gmail.com
www.finnish-irish-turku.net

Ääneseutu
Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA 2016 / COMMITTEE 2016

Puheenjohtaja/Chairperson
Paula Uitto
Varapuheenjohtaja/Vice-chairman
Seppo Nousiainen
Jäsenet/Members
Tea Byholm
Malcom Fay
Heli Gåsman
Rolf Johansson
Otso Nykänen
Matti Sovijärvi
Tarja Väyrynen
James Whelan

Läh. Finnish-Irish Society ry
Paula Uitto
Puustellinrinne 3 A 8
00410 Helsinki
Finland

A
Posti Oy

VOLVO

ENSIESITTELYSSÄ TÄYSIN UUDET VOLVO S90 JA V90

Volvo S90 & V90 yhdistävät virtaviivaisen muotoilun ja korkeatasoiset materiaalit maailmanluokan turvallisuus-innovaatioihin sekä huipputeknologiaan. Tämä on todellista premium-luokan skandinaavista ylellisyyttä ilman kompromisseja.

MADE BY SWEDEN

VOLVO S90 ALKAEN **44 961 €**
VOLVO V90 ALKAEN **47 521 €**

VOLVO S90 alkaen: autoveroton hinta 36 700 €, autovero 7 660,68 €, toimituskulut 600 €, kokonaishinta 44 960,68 €. EU-yhd. 4,4–7,2 l/100 km, CO_2 112-165 g/km.

VOLVO V90 alkaen: autoveroton hinta 38 500 €, autovero 8 420,40 €, toimituskulut 600 €, kokonaishinta 47 520,40 €. EU-yhd. 4,5–7,4 l/100 km, CO_2 115–169 g/km.

VOLVOCARS.FI